

Káliz Sajtos József

Bátyám születésnapjára

Öt éve még azt mondtad:
'a betyárját: hetvenkedem'...
S immáron, kedves bátyám,
a 75-ik lépcsőre hágtál. –
Most e kies 'oromra' érve
hálatelt szívvel nézzél széjjel;
örülj, hisz' van mit csodálnod:
körötte ott a drága családot. –
Nyugodtan ébredsz hajnalonta,
és versekkel telik meg az irka.
Az ablakod alatt szól a pacsirta.
Versengjete csak: örülj, dalolj –
s áldás kíséren mindig utadon!...
Ezt kívánom Néked e szép napon
– és jó egészséget, kedves Lajosom!

// u.i.: bár nincs rajta a kancellista pecsét,
s lemaradt az aláírás, de én írtam: ecséd! //

Eszement világ ez

Egy felebarátomhoz

Te, ki eddig hitetlen voltál,
most már talán belátod,
minket *valaki* fentről
örökkön mustrál.
A tetteinket
vizsgálja az Úr:
mit művel egy-egy őrült!
S néha mikor büntet, könnyes
szemmel elfordul mitőlünk. –

Alkonyati hangok

Estefelé, mikor lassan
minden elcsendesül,
s a fészkekben a madarak
mocorgásába beáll
egy-egy időköz
– intervallum:
Istent hallom:
„Odalenn mindig a
jó embereknek
ácsolnak keresztet.”

Dudorászok, mormogok

*Van hallgatód? nincsen?
Te mondd, ahogy Isten
Adta mondanod...
Arany János*

Itt lenn a völgyben
pörög le minden napom.

Néha ajkamra jönnek
sosem hallott dallamok –

ezeket le sem írom...
De a madarak tudják:

élek még, hiszen
velük együtt dúdolgatok. –